

Audio kázeň

<https://pcero.sk/knazi-sk/mp3/20220319.mp3>

AI Aj keď sa dnes všade hovorí najmä o vojne na Ukrajine, začiatkom tohto mesiaca som si v televízii pozrel inú vojnu. Zaujal ma totiž austrálsky dokumentárny film „Osudový konflikt Judey s Rímom“. Druhý diel sa venoval najmä známemu historikovi Jozefovi Fláviovi, ktorý vo svojich dielach zachytil pohnuté 1. storočie nášho letopočtu vo Svätej zemi, vrátane pádu Jeruzalema a zániku chrámu. Pamätám si ho ešte z čias štúdií ako jedného z nekresťanských autorov, ktorý sa vo svojej knihe Antiquities – Starožitnosti zmienil o Ježišovi z Nazaretu. Samotný film sa však viac opieral o knihu Židovská vojna a Ježiša Krista, ani kresťanov nespomenul.

KE Samozrejme nespomenul ani bezvýznamného tesára z Nazareta, Jozefa, ženícha Márie, Ježišovej matky. Muža, ktorého dnes oslavuje skoro celý svet.

DI Táto skutočnosť mi pripomenula, že dôležité a trvalé veci sa často rodia v skrytosti. Že to čo dnes letí, nemusí o niekoľko rokov znamenať nič a naopak, zdanlivo bezvýznamný počin môže ovplyvniť celé dejiny ľudstva. Že históriu neurčujú len diktátori, či iné známe osobnosti, ale závisí aj od jednoduchých ľudí, ich postojov a rozhodnutí. Že statočnosť a obetavá láska prinášajú oveľa väčšie a trvalejšie ovocie, ako pragmatizmus, či tzv. politická zručnosť. Že zďaleka nie je dôležité, či sa vieme, alebo nevieme zviditeľniť, ale na ktorú stranu sa postavíme. Dobra, alebo zla, Boha alebo Antikrista.

Tieto pravdy nám ukazuje porovnanie nášho oslávenca nielen s Jozefom Fláviom, ale aj s inými „úspešnými“ ľuďmi jeho doby. Pozrime sa naňho trochu viac:

Svätý Jozef bol človek tichý, ale rozhodný. Pričom jeho postoje vychádzali z jeho vnútorného rebríčka hodnôt a z jeho komunikácie s Bohom. Evanjelista sv. Matúš spomína štyri sny, v ktorých ho Boh oslovuje. Neboli to však sny v zmysle nejakých vešteckých symbolov, ktoré vykladajú snárske príručky, či ľudové povery. V troch prípadoch to bola to vnútorná Božia odpoveď na jeho uvažovanie a v jednom priame Božie varovanie.

A práve tohto skromného a z hľadiska sveta bezvýznamného muža oslovoval Boží Syn „otec“! On mu z ľudského hľadiska zviditeľňoval Božiu lásku, ale aj múdrosť a účelnosť vecí. Veď bol praktický remeselník, ktorý živil svoju rodinu svojim umom a prácou.

PAR Keď presne pred rokom písal pápež František svoje posolstvo na 58. svetový deň modlitieb za duchovné povolania, ako vzor ponúkol sv. Jozefa. Poukázal na jeho nenápadnosť: „nebol známy, ba ani povšimnutiahodný: evanjeliá neuvádzajú ani jedno jeho slovo. Avšak v tom, ako prežíval svoj obyčajný život, uskutočnil niečo mimoriadne v Božích

očiach.“ Následne hovorí, že Boh, ktorý vidí do srdca, v Jozefovi spoznal otcovské srdce, schopné darovať a plodiť život v každodennosti. A o tom je duchovné povolanie.

Nie je len o zrieknutí sa manželstva, či telesnej, sexuálnej lásky. Takéto negatívne chápanie je Bohu cudzie. Je o duchovnej plodnosti, v ktorej môžu všetci povolaní spolu s Ježišom volať sv. Jozefa svojim „otcom“. Myšlienku duchovnej plodnosti však dnes nechajme týmto povolaným.

MY V pápežovom poslanstve ma zaujala aj iná veta, kde cituje svoj dokument „Patris corde“, a o svätom Jozefovi píše: „Ide totiž o mimoriadnu osobnosť, ktorá je zároveň taká blízka každému z nás v našej ľudskej situácii“. Mimoriadnosť, či výnimočnosť totiž nemusí byť v automatickom prieniku so známosťou, či popularitou, ako to prezentuje väčšina masmédií. Ona je často voči týmto pozíciám v protiklade. Najmä ak sa zo všednosti vymyká hodnotami, ktoré médiá, či šíritelia verejnej mienky, nepovažujú za dôležité.

V čom nám teda môže byť Jozefova výnimočnosť blízka? V jeho chápaní čo je v živote dôležité! Keď sledujeme, ako ľudia okolo nás prispôsobujú svoj rebríček hodnôt tomu, čo dnes letí, čo je populárne, o čom sa hovorí, čo sa chváli atď., zbadáme, že pre Jozefa boli dôležité iné hodnoty: láska, spravodlivosť, snaha neublížiť – teda dobrota, či láskavosť a vernosť – Bohu, Márii i sebe samému. Ak sú tieto hodnoty pre nás podobne dôležité, pričom pre ľudí okolo nás nie sú, sme správne výnimoční, či mimoriadni. Aj keď o nás takto nikto nehovorí. Ale nie je dôležité, čo sa o nás hovorí dnes! Dôležité je, čo je trvalé pred Bohom!

ADE Nakoniec svedectvo Jozefa Flávia o historičnosti Ježiša z Nazaretu je možno dôležité pre pár historikov. Ale smrť a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista, nášho Spasiteľa, ovplyvnilo pozemský a večný život miliónom, ba miliardám ľudí. A to je najvyššia hodnota, o to v živote ide. Amen.

The post [Sv. Jozefa, ženícha Preblahoslavenej Panny Márie](#) appeared first on [Kňazi.sk](#).

(Zamyslenie prevzaté zo stránky [knazi.sk](#).)